

שיניקין 91
גבעתיים

רב ביכנ"ס וראש הכולל הרב משה גבאי שליט"א

תפארת צב"י

כולל "מלכות שבתפארת" ע"ש אלימלך ומלכה שוימר

אמור - ל"ג בעומר

עלון מס': 260

מכוון מלמעלה. המן שורש הבטחון והאמונה, בפרט בעניין שפניסה מן השמים. וזה היסוד שלימד אותנו רשב"י אם אדם יושב ועוסק בתורה כפי כוחו, כל שאר טרדותיו יוסרו ממנו, ולכן אוכלי המן שראו אמונה וראו יום יום פניסה מן השמים בדרך פלאית, הם אלו שזכאים להגיע לדרגה הגבוהה של לימוד תורה!

אומנם מדרגה זו של רשב"י הינה גבוהה עד מאוד ואין כל אדם יכול ללמוד בה, ולכן באמת כשיצא מהמערה בפעם השנייה הפסיק לשרוף ולכלות מה שרואה. כי בעצם הבין שדרגתו הגבוהה אינה בנמצא אצל כל בן אנוש. וכמו שהגמרא אומרת הרבה עשו כר' שמעון ולא עלתה בידן. אולם רבי אלעזר היה עדיין שורף, כי לדרגתו עדיין הבין שאפשר עוד להגיע... ולכן לא הבין איך עוסקים בחיי עולם הזה. אבל כשראה רבי אלעזר את הזקן עם שני בדי הדס ונרגע הוא לימד אותנו דרך, גם לאנשים כמונו פשוטים שאפילו לא מצליחים לדמיין את דרגתו של ר' שמעון. אומר לנו רבי אלעזר לשאוף לפחות לדרך שראה אצל הזקן, שנכון הוא טורח לעמלו, ורץ לפרנסתו, אבל את כל טרחתו הוא מכווין לשם שמים. גם עיסוקיו של חיי העולם מתקדשים אם כוונתו לכבוד שבת ולכבוד שאר מצוות ה'. הרי שברוך זו שמתעסקים עם החומר אבל מקדשים אותו, יותר קרוב לנו כבר לחשוב על זה.

במעשה של ר' שמעון, לכאורה למה הוא סיכן את חייו של בנו לקחת אותו עמו למערה, הרי הוא לא היה בסכנה, ואם היו נתפסים ע"י הרומאים היה חליה בסכנת מוות! אלא לפי האמור רצה ר' שמעון בדיוק את זה להנחיל לבנו, איך צריך אדם להמית עצמו באהלה של תורה, וללמדו איך מקיימים פת במלח תאכל ועל הארץ תישן, ובטולת הגשמיות, לא היה דרך טובה יותר מהמערה להגיע להשגות אלו.

אבל אי אפשר בלי לקשר את הדברים לתחילת הפרשה "אמור אל הכהנים... ואמרת אלהים לפני כל כוחו לארץ ואמרת - להזהיר גדולים על הקטנים! חינוך הילדים! רבי שמעון הבין שילד שישאר בבית בלי אבא לידו לחנכו, אולי הוא לא בסכנת חיים גשמית, אבל הוא בסכנת שמד רוחנית! אמר, עדי שגיבא עמי ויהיה בחינוך בתורה ויראני! שיה העיקר באמת. וזה היסוד שפותחת בו הפרשה, ודווקא במצווה זו של הטומאה, כי הילד הכהן לא מבין למה לכולם מותר ורק לו אסור. וזה החינוך, לא לראות ולעשות מה שכולם עושים אלא להבין מה מותר לי ומה לא, בלי קשר למה כולם עושים, וזה החינוך האמיתי.

היה מעשה עם הרב יחזקאל אברמסקי צ"ל, שבימים שאחר השואה שפורקו משפחות, ויתומים קטנים ללא משפחה הסתובבו בכל עבר. הלך במסירות הרב וניסה בכל כוחו לארגן תרומות כדי להקים בעבורם מרכזי קליטה שידאגו להם לרוחניות וגשמיות ולא ילכו לאבדון. עד שהגיע רגע שכבר לא היה את מי להתרים יותר, מלבד איזה גביר שאין לו כמעט קשר ליהדות. הלך אליו הרב וניסה לשכנעו שמדובר בהצלת נפשות. אך הגביר גיחך אני תומך בהצלת נפשות אבל מה זה משנה היכן יתחנכו יש מוסדות ואין שום פיקוח נפש.

הלך הרב משם בפחי נפש. והנה כשהגיע שבת המלכה, אחרי השקיעה...! חייג הרב לאותו הגביר רב ניסה בכל כוחו להשיג ענתה ואמרה לגביר שהרב אברמסקי רוצה אותו בטלפון. מה!! שבת לא יכול להיות. ולבסוף ניגש ושמע. אכן, זהו הרב בעצם יום השבת. אמר לו הרב, "האם כעת אתה מאמין לי שמדובר בפיקוח נפש שמותר אפילו לחלל עליו שבת...?" ומצאנו שבת הגיע הגביר אל בית הרב ונתן את התרומה המיוחלת! חינוך הילדים זהו פיקוח נפש! זו המגפה שהמיתה יותר חללים מכל מלחמות ישראל! ואת זה רשב"י רצה ללמדנו ולקח את בנו קרוב אליו ואף שהוא היה בסכנת חיים.

"בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריך, בר יוחאי שמן משחת קודש..."

יום הילולת רשב"י הקדוש הוא ודאי יום גדול ומיוחד. אומנם שני יהודים ארבע דעות גם בעניין זה, יש שאצלם אם עובר ל"ג בעומר בלי ליסוע למירון, זה לא ל"ג בעומר! [זה בערך כמו שברסלב נתקע ראש השנה בבלרוס...]. ויש שמחלקים בין לומדי התורה שימשיכו בלימודם, לבין מי שאינו יושב באהלה של תורה. ואף שהארי"י ועוד קדושים נסעו, לא מביאים ראיה מהם שיעדו לנצל כל דקה גם בעת הליכתם... ויש שלקחו את זה חרוק מדי... כמו שספר פעם מישור, הוא למד בישיבה ליטאית... ראש הישיבה פוגש לקראת סוף יום ל"ג בעומר שני תלמידים חוזרים עם תיק על גביהם. מה! סעתם למירון...? אתם סוקלים מיד מהישיבה! אמרו לו הרב, מה פתאום מירון, רק הלכנו לנפוש קצת בימים... הא, סדר טוב כנסו ללמוד... וידוע שהרב אלישיב זצ"ל היה אומר אני פוגש את רבי שמעון כל רגע בגמרא.

ובכל אופן לא לחינם הרעישו חכמי ישראל על יום זה וטעמיו יסובתו כי רבים. כתב רבי יונתן איבשיץ זצ"ל, "ראוי לכל איש הירא וחרד לשים אל לבו ביום ל"ג בעומר לשוב בתשובה. כי זכות הרשב"י מסייעת להבא לטהרה, ולא בלילות בהבלי העולם אשר הוא צער לצדיק". ובשם ה"ש שלום מבעלזא אמרו, כי יום זה הרי הוא כמו יום הכיפורים! א"ל כל אחד מנחנו ודאי לא ייתן ליום הגדול לחמוק מידיו כאילו זה עוד יום. בכל אופן אלו ואלו דברי אלוקים חיים, וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. [תרתני שמעו...]

ראיתי מעריכי פניט' בר יוחאי ש"לכאורה תיבת "אשריך" אינה במקומה. אלא היה לו לומר אשריך בר יוחאי נמשחת וכו', או לומר בר יוחאי נמשחת שמן ששון-אשריך. אלא הסבר, ידוע המעשה בגמרא בשבת (לג'): כשרבר רשב"י יחד עם בנו למערה מפני הרומאים שחפשוהו. שתי עשרה שנים של התעלות ורוחניות והסתפקות במועט של אכילת חרובים ושתית מים. של ישיבה בתוך ערמת חול כמעט במשך כל שעות היממה חוץ מזמן התפילה. ביטול העצמיות ממש. לא פלא איפה כשהם יצאו מהמערה היו רואים אנשים חורשים וזורעים הדבר בער בהם היאך עוזבים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה. מיד התוצאה כל מקום שנתנו עיניהם היה נשרף! חזרו למערה לעוד ל"ב חודש, וכשיצאו היה רשב"י מרפא את מה שגרה להם ואלו שורף, ואמר לו לא לעולם אני אתה. אך נחה דעתם לבסוף כשראו את אותו זקן עם שני בדי הדס בידו אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור.

רואים כמה הם ביטלו את כל עולם הזה למען לשבת ולעסוק בתורה ויהיה קשה להם לראות אנשים עוסקים בדברים אחרים. ועל פי זה היישוב, המשנה באבות אומרת "כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל, ומים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן. ואם אתה עושה כן, אשריך וטוב לך, אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא". וזה "אשריך" המדובר. בר יוחאי נמשחת במה נמשחת - באשריך! זכית לקיים את פת במלח תאכל ועליך נאמר אשריך וטוב לך.

זה מתחבר עם גמרא נוספת שנחלקו רבי ישמעאל ורשב"י כיצד ינהג האדם בעניין פרנסתו. לרבי ישמעאל ינהג כמו שצריך, יעבוד ויזרע ויחרוש בזמנו. אולם רשב"י אמר אם כך תורה מה תהא עליה, אלא אם עושים רצונו של מקום מלאכתו נעשית ע"י אחרים. וזה מתחבר גם לדברי רשב"י המובאים ב"מכילתא" "מאן היה רשב"י ואמר לא ניתנה תורה לדרוש אלא לאוכלי המן". אגב, בשו"ת חתם סופר הביא, שיש מדרש שכשיצאו ישראל מצרים נגמר להם הצידה ביום ט"ו באייר. וג' ימים הלכו בלא לחם, וא"כ ביום ל"ח באייר - ל"ג בעומר - ירד להם הלמן במדבר פעם ראשונה! וזה מהדהים איך הכל

זמני השבת

הדלקת נרות: 19:02

צאת השבת: 20:04

זמן ר"ת: 20:44

זמני תפילות בביה"כ:

ימות השבוע:	יום שבת:
שחרית: 7:30	מנחה ער"ש: 19:05
מנחה גדולה: 13:15	שחרית: 8:00
מנחה קטנה: 19:00	מנחה שב"ק: 18:53
ערבית: 19:20	ערבית מוצ"ש: 20:04

שיעורי תורה:

א - ה: 8:10 - 9:00 - גמרא מסכת בבא בתרא עם הרב משה גבאי.
א - ה: 9:00 - מיד אחרי תפילת ערבית - גמרא עם ר' יהודה עובדיה.
ב: 20:00 - 21:45 - שיעור ביזרע שמשון עם ר' יצחק לוריא טהור.
שבת: 17:20 - גמרא ופרקי אבות

אקטואליה בפרשה:

"וקראת לשבת עונג..."

שיעור פרשת שבוע מתקיים כל יום חמישי בשעה 20:00
 ע"י הרב משה גבאי שליט"א
 כולם מוזמנים.

סיפורי צדיקים:

לפנינו סיפור שנראה שלא היה יכול לקרוא בדור שלנו... אבל הובא בעלון "עקבתא דמשיחא". נכנסה שכנה לביתו של חכם אברהם פטאל זצ"ל וסיפרה שהבן שלה בחור ישיבה השוקד על לימודו, לפתע איבד חשק! ויש ירידה ביראת שמים וכו'. שאל הרב למקשי ענת. השיבה כי בבית עומד מול המראה ומסלסל בשער... ביקש הרב לקרוא לו, אך הוא סירב. אמר להם הרב להביאו בעל כורחו אליו. הלכו הוריו ובאמת הביאוהו ללא הסכמתו. והנה נכנס אל הרב, ראה הרב את בלוריתו המתנוססת "לתפארה" על מצחו... מיד קם הרב בחזוקה ולקח מספריים ובלא אומר ודברים קם וגזו לו לער את כל הבלורית שטיפח כמה שבועות בהידור. החורים נבהלו כי פחדו מתגובתו, שהרי חוצפה לא היה חסר לו לאותו הנער בתקופה קשה זו. אך פלא! מיד כאשר הסיר הרב מעליו את הבלורית, קיבל הנער אורות מיוחדים פנה אל הוריו וביקש את סליחתם, ומיד חזר ללמוד בישיבה בהתמדה כאילו כלום לא קרה. ויהי לפלא!...

שאל את הרב

ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

האם זה נכון שהפלא יכול להפסיק לאסתו את כל נפשיה ללא חכמי

יש לי חפץ בעלזא או שכן שפוא
אפ"ל! אותי אי אחת לו אתרפי

קפה שחין אי אותו לוי תחנת
זאק. יש בו איסור ביסאלי לויק

ראשית, לא! הבעל יכול להפר רק נדרים שיש בהם לפי חז"ל "יעינוי נפשי"! כגון נדרה לא לאכול פרי מסויים, או לא להתאפר, לא להתרחץ. וגם זה רק ביום הראשון ששמע שהיא נדרה.

אין ליתן לגוי ימתנת חנם, שיש בה צד איסור של "לא תחנם". אולם אם יש בזה טובת הנאה כגון, יעבוד טוב יותר, ייתן לי גם מתנה, וכדו', יש להתיר. כי בין כך יש אוי שאין איסור רק בנוצרי.

מעיקר הדין קפה שחור מותר כי הוא כבר קלוי, וראוי להחמיר בזה כשאפשר. ובכל אופן אם זה שוגי נס קפה או קפה ערס טעמים יש לברר שהכל כבר עבר ביטול או קלייה.

אין לקרוא את הערוך בשעת הפליה וקריאת התורה!

"לפני כעשרים שנה, בשנת תשס"ג, הגיע לשיבה בה למדתי דרשן בשם ר' דוד קלאקין, מצויד בחבילה של ספרי שער הבטחון. עמד ודרש במשך שעה, והסביר את התורה עם הספרים, ואמר שכל מי שרוצה ללמוד בספר מוזמן לקחתו בחינם. כמה בחורים לקחו, וגם אני לקחתי ספר. במשך כמה ימים למדתי בו קצת. שמתה את הספר בתיק התפילין, ומפעם לפעם עיינתי בו.

בהמשך התחנתתי, והספר עבר אל הבית הצעיר, אלא שבסוף השנה הראשונה נתפרדה החבילה ונפרדתי מאשתי הטרייה, כך גזר המלך העליון. חתמנו ביננו סעיף מיוחד לשמור על השתיקה בסיבת הגירושין ולא לספק את מידת הסקרנות של הציבור..."

עברו רק חצי שנה, וגרושתי הלכה והייתה לאיש אחר. היא התחתנה בכבוד, ואני הרגשתי שבעזרת השם גם אני כבר מתחתן. אבל לא. בורא עולם גזר אחרת. הזמן עובר, הימים הולכים ובאים, ולמרות שבכל הימים האלה השמש גם זורחת וגם שוקעת, אני חווה יותר שקיעות. ממתין בסבלנות, ואחר כך בחוסר סבלנות. היסן ששמתי על פי הולך ונחלש, וכדי לשווק את עצמי אצל השדכנים, אני מתיר לעצמי לדבר על הורי גרושתי ועל המשפחה בכלל. כמה נפילתי איתם...

היצר הרע הוא למדן גדול, ויודע יתוספות... הוא ארגן לי לפגול שלם שיתיר לי להפר את השתיקה. אמנם סיכמנו לא לדבר, אבל זה היה מפני שלא רצינו להזיק זה לזה. עכשיו, שהיא כבר התחתנה, אין לה שום נזק מהדיבורים שלי, ואילו לי זה יכול לעזור. אני הרי צריך לשווק את עצמי, ולעשות איזו השתדלות כדי לקרב את השוועה. דיברתי וסיפרתי, הסברתי וטענתי, אבל עדיין לא נושעת. כך זה נמשך עוד ועוד. האופק צח, ללא כל בשרוה.

יום אחד נפגשתי עם תברותא משישיבה. כל אחד והחבילה שלו, גם הוא עדיין בחור... שנינו מצפים לישועה. החלטנו ללמוד יחד את שער הבטחון. אז נזכרתי בשיעור של ר' דוד, שאמר אז בשישיבה, שאפילו אם לא לומדים עכשיו בספר, עצם הדבר שיש אותו בבית, זה כבר טוב. כשיש "שער הבטחון" יודעים שיש כזה ספר שאפשר לפתוח אותו ולהתחזק ממנו.

קבענו זמן, והנה אני מרגיש סוף סוף שקצת נכנס לי חמצן לגוף, לנפש ולנשמה, במיוחד בהדרכה של פרק ד', עם אומר רבינו בחיי, שכאשר יש לאדם אויבים ושונאים, עליו לחשוב בעשייה עושה לו טובה בזה. ברצות השם דרכי איש, גם אויבו יש יללים איתו. כשקבעתה הורה הרגשתי, ששם זה החיזוק הגדול שלי. למדתי את זה חמש מאות פעמים! בלי גזומה. זה גרם לי להפסיק כלל מהדיבורים האסורים על הורי גרושתי. סוף סוף הבנתי שלא זאת הדרך להיושע. לא מזה תצמח לי ישועה.

בינתיים הנחתי את כובד המשקל על 'סגולות רוחניות' נסעתי לקברי צדיקים והתנפנפתי בתחיות לפני אבי שבשמים. עשיתי עוד 'סגולה' שבחוג שלנו היא לא פשוטה בכלל... ויתרתי לאחי ולאחותי הצעירים ממני, והם נישאו בשעה טובה. שש תחנות נערכו במשפחה, ואני על עומדי עומד. ממתין בתחנה, תקוע ומצפה. כך עברו עלי עשר שנים.

אחד המקומות שאני מחובר אליו במיוחד, זה קבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, שמי שמעון. נולדתי בלי"ג בעומר. לפני עשרים ותשע שנה עשו לי חלאקה, ומאז כל שנה אני שם בלי"ג בעומר. חוץ מזה אני נוסע לשם הרבה בכל מיני הזדמנויות במשך השנה.

השנה קרה משהו מיוחד. בזמן ההדלקה בלילה, סמוך למקום מגורי, קיבלתי מכה ברגל כאבה מאד, והבנתי שבאופן כזה אני יכול לנסוע למירון ולהידחף בין ההמון. חיברתי לבוקר, אבל המצב לא השתפר. אי אפשר לנסוע למירון. במצב אחר הייתי מצטער מאד. איך אני יכול בלי רבי שמעון? איך רבי שמעון יכול בלעדיו...? אבל אתה יודע, כשלומדים שער הבטחון, לא שואלים למה זה קרה לי דווקא היום, הסגולה הזה כבר לא שימושי אצלי. זהו זה. אם השם רוצה ככה, גם זו לטובה. בכל זאת, יש לי כרטיס נסיעה. מה אני עושה עם הכרטיס? הן שילמתי עליו. נפל לי רעיון. אתרום אותו למישהו שלא חשב לנסוע למירון. נגשתי לבן אדם שישב בבית הכנסת, ושאלתי: אתה חושב לנסוע למירון היום? אולי תרצה לנסוע במקומי ולהתפלל עלי? היהודי לא יש להצעה. "אני בלי"ג בעומר הולך תמיד לקבר שמעון הצדיק. שמח וטוב לי שם". אבל אני מתעקש: מה דעתך להחליף? אני אהיה השליח שלך בקבר שמעון הצדיק, ואתה אצל רבי שמעון. מה אתה אומר על הרעיון? ובכן, הוא אמר שזה רעיון טוב. ההחלפה בוצעה. הוא נוסע למירון, ואני לקבר שמעון הצדיק. שמה שם. פעם ראשונה שאני רואה איך חוגגים במקום הזה את לי"ג בעומר. נכנסתי למערה והתחלתי לשפוך שיח לפני בורא עולם. מצאתי מקום לשבת, ואמרתי תהלים. פרק ועוד פרק. אני מתפלל בכוונה, מעומק הלב. חוץ מההלולא,

זה גם יום ההולדת הפרטי שלי. כבר ל"ב שנים שאני נמצא בעולם, אולי שליש מהחיים, ועדיין מיחיל לישועה. תפילה לעני כי יעטוף, שאזכה בקרוב למזל טוב, בזכות אדונו בר יוחאי, השם שמעה תפילתי, לישועתך קיוויתי השם, אל תסתר פניך ממני... אני מתפלל ומתפלל, ושופך את לבי כמים.

על השולחן לידי מונח קונטרס עם מאמרי רבי שמעון בר יוחאי. עושה הפסקה ומעיין בחוברת. המאמר הראשון קופץ מול עיני: אמר רבי שמעון בר יוחאי, נוו לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים. אולי רבי שמעון מדבר אלי עכשיו? הן כמה דיבורים אסורים דיברתי, כמה לכלכתי בחינם. מיד נזכרתי בסיפור הידוע שהתפרסם בעולם, שפגעו בבן אדם ושילמו על זה ביוקר. אולי עלי לפייס את האנשים שדיברתי עליהם, אבל... אני לא מסוגל! איך אני הולך למשפחה של גרושתי ומפייס אותם? זה בלתי אפשרי. לא יכול אפילו לדמיין את המעמד המביך הזה. זה גדול עלי. הקב"ה הוא כל יכול, אבל אני לא יכול.

יציאתי החוצה לשמחה. הזמר זימר, והציבור חולל, אך אני לא יכולתי לרקוד עם רגלי הכאובה. עמדתי בצד והצטרפתי לשירה. תורתנו מן לנו, אולי ימליך טוב בעדני. אני בוכה ושר בעיניים עצמות. עשר שנות המתנה מתנקזות אל הרגעים האלו. אני מתרפק על אבי שבשמים, אין לי משענת אחרת, ויש לי מליץ טוב. אדונו בר יוחאי.

אחרי כמה רגעים מתוקים כאלו אני פוקח את עיני הרטובות, ואת מי אני רואה מולי? את חמי לשעבר. הוא רוקד, ועל כתפו ילד של חלאקה מלא חן וטוהר. גם חתנו, האברך, רוקד עם ילד של חלאקה. אני מתבונן ותופס שאלו תאומים. בעוד אני חושב לברוח, פונה אלי חמי בעצמו, תופס אותי ומברך אותי: "פועלסט אלעס גוטס - תפעל הכל לטובה! ורק בשמחה". מיד אזרתי אומץ, וביקשתי: "סלח לי מחל לך, פגעתי בכבודך". והוא עונה לעומתי: "הכל בסדר. מחול לך. תהיה בשמחה. ישועה קרובה לבוא!" ביקשתי שיעשה עמי חסד ויקבש בשמי מחילה גם מאשתו ומחבתו, והוא מיד, עם הילד על הכתפיים, ניגש למחיצה ועשה את השליחות. "מחול לך, מחול לך, מחול לך."

אחרי כמה פרקי תהלים ומזמור לתודה, בעומדי לצאת, פוגש אותי חבר ישן מהישיבה. הוא מתעניין במצב שלי, ונדהם לשמוע שאני עדיין ממתין לזיווגי. "הרי אני מתעסק שנים בשידוכים", עדכן אותי החבר. נו, נו, חיילת, יאולי בזכות שמעון הצדיק ורבי שמעון בר יוחאי, תקבל דמי שדכות כפולים, כמו שהנהג בזיווג שני. הוא מתחיל לכתוב את הפרטים, ואומר לי: "במשך הנסיעה ממירון שמעתי על סיפור שאיזו אשה שרפה 4000 פסקוילים שביקשו מבעלה להוביל לאיזה מקום ללכלך על מישהו. היא שרפה את זה בעבור ישועה שלי אחיינתי של בעלה, המצפה לזיווגה, שהיא גרושה כבר מעל גיל שלושים. אולי זאת הצעה טובה בשבילך?" לו נרשם בראשי. גם אני שמעתי את הסיפור, אבל אין לי שום פרטים. החבר שלי, יש לו ראש של שדוך, וכבר באותו יום, עוד לפני השקיעה, הפלאפון שלו מתחיל לעבוד בשבילי.

וכן... שלושה שבועות אחר כך אני חתן! מזל טוב! מזל טוב יהודים! בזכות רבי שמעון בר יוחאי, בזכות שמעון הצדיק, בזכות שער הבטחון. מזל טוב, יהודים יקרים, תהיו בשמחה, תראו ישועה, חזקו ויאמץ לבבכם, כל המייחלים להשם! ביום י"ח תשע"ט נולד בן לזוג הצעיר. לעשו חשבון. מתי עשו לו פדיון הבן? בלי"ג בעומר!!!

יצא לאור הספר "זוהרה"
ע"י הרב משה גבאי שליט"א
שני כרכים על המשיה הומילתית
מהדורה מפוארת, מנקדת באותיות מאירות
עניינים
בשילוב סיפורי אגדה והטגנה
לפאר והדומם את שולחן השבת.
ניתן להשיג בבית הכנסת
א"י בבל' 053-3171766

בניין עדי עדי:

ידוע המעשה באשה אחת בצידין שהייתה עם בעלה עשר שנים ולא ילדה. באו לרשב"י ורצו להתגרש. אמר להם כמו שהתחנתם בשמחה, כך הגירושין. לכו ועשו סעודה. השקתה אותו האשה בסעודה, אמר לה קחי לבית אביך חפץ שאת אוהבת, עמדה ולקחה אותו לבית אביה... זה התעורר בבוקר ומצא את עצמו היכן שמצא... אמר לה מה אני עושה כאן הרי מתגרשים, לא! ונפרק לו "אין לי חפץ טוב בעולם יותר ממך!" חזרו לרשב"י התפלל עליהם ונפקדו בילדים.

ולכאורה, למה רשב"י לא יכול להתפלל קודם לכן בלי "סעודת הגירושין"? אלא כשראה רשב"י שיש כאן זוג שבאמת אהבה ביניהם א"כ גם שכינה שורה ביניהם, והעניין שאין ילדים הוא סיבה אמיתית ולא סתם תירוץ לפרק את הבית, כאן היה לו את הכוח להשפיע בתפילתו שיהיו להם ילדים.

השופט: "גברתי, איך קרה שאת מכה כאלו מכות את בעלך אחרי שלוש שנות נישואין יחד...?"
הנאשמת: "וואלה כבוד השופט, סתם עצלות, כל יום אמרתי מחר...!"

לע"ז:

*אמה בת אסתר * יוסף חיים בן מסעודה * תמר בת מטילדה
* משה הרש בן אידל * ר' חיים בן גדריה * גיוליה בת טינה * מוטי
מרדכי בן מרי הי"ד * מרגלית פנינה בת רחל * שמואל חיים בן
יוכבד * פסיה רחל בת מאיר * עמנואל בן יונה ודוד. * ר' אלימלך
ב"ר יוסף * מלכה בת ר' אשר זליג הלוי * נחמה בת חיים פריד

פינת ההלכה:

הלכות כיבוד אב ואם:

- * מצוות כיבוד אב ואם היא גם במחשבה שידימה במוחו שהם גדולים וחשובים.
- * אם מבקשים דבר שאין להם בו כבוד, אלא סתם ללכת לארוע פלוני, או לגור במקום פלוני, אינו צריך לשמוע להם. ודבר כשיגרום לו ביטול תורה.
- * אם אביו עני, והבן יש לו. לא יפרנס את אביו מכספי צדקה אלא מממונו שלו.
- * חיוב כיבוד אב ואם להלכה הוא על חשבון ההורים אלא בעניים וכמו שהבאנו.
- * מצווה זו ככל המצוות מועיל ע"י שליח, אך גם בזה נאמר מצוה בו יותר מבשלוחו. אך יש מקרים אישיים שהוריו חפצים דווקא בו ולא בשליח.
- * יתאמץ ככל האפשר לא לשלוח את הוריו המבוגרים לבתי אבות, אלא לטפל בהם בעצמו. אלא אם יש בעיה של מקום או של שלום בית.
- * דבר עם הוריו בלשון נחת ולשון רכה, אך אין צריך בלשון נסתר כמו רבו.
- * חייב לעמוד כשרואה את הוריו אף מרחק של 128 מטר. ועימוד ימלא קומתו.

זכות העלון:

* להצלחת ליאור בן שלמה * ועדי גל בת חיים * לרפואת גולדיטה
בת פסיה רחל * להצלחת מיכל בת אסתר ומשפחתה ברוחניות
ובגשמיות * רפואה שלימה ליונה בת מרים * רפואה שלימה
והצלחה לאליעזר בן נעמי ואסתר בת אמה * עדי בת יונה חזרה
בתשובה שלמה ושתקים בית נאמן בישראל.